

KORTÁRS OLVASATOK

ORBÁN Ottó: *Fekete ünnep*,
Magvető, Budapest, 1960

„Nagyigényű és máris szuverén költő. Túl sok kegyetlen igazságot tud az emberről, és túl mély sebek tartják éberen gyanakvását, de mégis valahogy az egész világot ujjai hegyén libegteti. Kevés a körülhatárolható témája, mindig az egészszel igyekszik számotvetni. A második világháborút s a róla való emlékeit valami egyetemes borzalom bontatlan folyamataként idézi fel. (A haldokló beszéde, *Katonák*, 1944.) Gyakori szavai a *létezés, halál, gyönyör, kín, tér, végtelen, sötétség, fény*. Ebből is sejthető, hogy vonatkozási pontjai milyen messze esnek egymástól. A közegnek azonban, amelyben mozog, teljesen ura. Része van ebben annak, hogy nyelvi ereje és képfantáziája rendkívüli, hogy a nagyiramú sodrásban is mindig pontosan érzi és adagolja az artisztikai hatásokat. Az élet, ahogyan ő érzi, káprázattal, varázssal telített áramlás, érzéki forróság és égi áhítat vegyülete.”

KISS Ferenc, *Utak és útvesztők. Négy új verseskötet*,
Élet és Irodalom 1961. szeptember 23., 7.